

Enighed fra alle Sider om, at de Spørgsmaal, man ikke kunde komme til Forstaelse om, skulde henstyhdes til Afgjørelse i en blanded Kommissiøn. Men Et er, hvad et Medlem kan tænke eller foreslaa, noget Andet er Regjeringen og dens Stilling. Det maa erindres, at i 1875 stod Regjeringen paa den delvise Gjennemførelse. Den lykkedes ikke. Saa søgte man gjennem Foranstaltninger paa Finantsloven at fremme Forsvaret. Det frembød ogsaa Vanskeligheder. Saa tog man den Beslutning i 1881 at forelægge Lovforslaget som Helhed, og at det var Meningen, fremgaar af den høitærede Krigsministers Udtalelser, da Lovforslaget blev forelagt i det andet Thing, thi der hedder det — jeg skal tillade mig at oplæse det —: „Naar man desuagtet har anset det for rigtigt at optage Alt, er det, fordi det dog synes i og for sig at være det Naturlige, naar Regjeringen først selv er kommen til Erkjendelse af, hvad der behøves, og tillige synes at være hensigtsmæssigt at komme med bestemte Forslag i Stedet for ved kun at forlange en Del af dem at udsætte sig for, at Andre paatage sig den Uleilighed at supplere det resterende Beløb paa en Maade, som Regjeringen ikke kan være tjent med“. Seg kan ikke forstaa denne Udtalelse anderledes, end at deri ligger Hensigten at gjennemføre Forslaget som Helhed. Nu skifter Regjeringen Standpunkt og forsøger den delvise Gjennemførelse; men, mon det da ikke havde været heldigere, om den høie Regjering havde taget Ledelsen i sin Haand og selv angivet, hvilken Del af Foranstaltningerne den troede, man da hensigtsmæssigt kunde gaa ind paa; thi det gjælder ikke om at faae begyndt, men om at faae begyndt rigtig. Seg har set en Generalcorrespondent meddele Provindspressen, at ved en passende Del skulde fortaas Helgenæs og Aggersø Sund, og at man ikke kunde tænke paa Gjennemførelsen af Kjøbenhavns Befæstning for Dieblittet, fordi der var saa delte Meninger derom. Seg tror ikke, at Generalcorrespondenten har Ret, men langt snarere, at det har været Regjeringens Tanke at faae gjennemført Kjøbenhavns Søbefæstning og Flaadens Udvikling. Gaaende ud fra denne Opfattelse var det, at jeg gik til Forhandling i Udvalget og var sangvink nok til at tro, at det dog maaske nok kunde lykkes at faae en Forstaelse tilveie, thi det er en aaben Hemmelighed, at om Søbefæstningen og om Flaadens Udvikling har man altid kunnet samles i dette Thing, men Betingelsen herfor var, at de Forslag, der vare fremsatte, forelaa paa en saadan Maade, at man kunde tage dem ganske uden Forandring. Men det var desværre ikke

Tilfældet. Regjeringen har aldrig faaet nogen Bevilling til at foretage Projektering i Marken, derfor har den væsentlig været henvist til at gjøre Befæstningsudkast paa Kortet. Disse Udkast maa selvfølgelig modificeres, naar man kommer til at arbejde i Marken, og et Arbejde, der, som dette, skal udstrækkes over en saa lang Tidsperiode, vil ogsaa blive modificeret gjennem de Erfaringer, som gjøres i Mellemtiden. Men netop derfor vilde jeg have fundet det heldigere, om Regjeringen kun havde betegnet sine Forslag som Udkast og ikke betegnet dem paa en for præcis Maade. Regjeringen er gaaet den modsatte Vej, den har i sine Bemærkninger ligeaavel som i de Aktstykker, der have været tilsendt Udvalget, udtrykkelig foreslaaet, hvorledes de forskjellige Forter skulde ligge, og om hvad der overhovedet skulde gjøres. Dette frembød Vanskeligheder, som jeg skal paavise med Hensyn til Søbefæstningen. Om denne hedder det i Lovforslaget — jeg benytter det Forslag, der blev fremsat i 1881—82 og Bemærkningerne dertil — at den skal bestaa af et Kystbatteri ved Hellerup, som med Hensyn til Udgifterne er opført under Landbefæstningen, et Fort paa Middegrundens Nordspids og et Kystbatteri paa Amager Øst for Maglebylille, hvilket Kystbatteri skulde sammenbygges med et Landfort. Det var ikke forbundet med Vanskelighed at stille Kystbatteriet ved Hellerup ud fra Landbefæstninger og føre Udgiften over paa Søbefæstningen. Anderledes med Kystbatteriet Øst for Maglebylille. Om dette har Kommissiønen af 1ste Mai først foreslaaet, at det blev skilt fra Landfortet og flyttet $\frac{1}{2}$ Mil nordligere. Hvis nu Bemærkningerne ikke udtalte bestemt, at det skulde ligge Øst for Maglebylille, vilde der ingen Vanskelighed være, men nu var det nødvendigt at forhandle med Regjeringen derom og tillige faae Oplysning om, hvorvidt de af Kommissiønen foreslaaede Ændringer vilde medføre flere Udgifter. Seg behøver ikke at tilføie, at jeg med største Beredvillighed vilde gaa med til saadanne Forhandlinger, men det forekommer mig dog, at det havde været naturligt, om vi samtidigt med at modtage Kommissiøns Beretning havde faaet Meddelelse om, hvorledes Regjeringen stillede sig til de af Kommissiønen foreslaaede Ændringer. Med Hensyn til Middegrundsfortet er der fremsat forskellige Betænkkeligheder fra Ingenieurgeneralen og Artillerigeneralen, der stille det tvivlsomt, om man virkelig er i Stand til at udføre Fortet for den Sum, der er paaregnet. Og saa herom var en Forhandling nødvendig. Seg vilde gjerne gaaet med dertil, men Fler-